

Ούτε S-400 ούτε F-35: Λεφτά για την εργατική τάξη, όχι για όπλα!

(Κείμενο τμήματος της Διεθνιστικής Αριστεράς στην Τουρκία)

Του Emre Güntekin

Παρά την ικανοποίηση της κυβέρνησης του ΑΚΡ από τη συνάντηση με τον Τραμπ στην Οσάκα, τα νέα που ακολούθησαν τη Σύνοδο Κορυφής της G-20 δεν φαίνονται πολύ καλά για την κυβέρνηση. Μετά τη συνάντηση στην Οσάκα, ο Τράμπ κατηγόρησε στην κυβέρνηση Ομπάμα, για το γεγονός ότι Τουρκία είναι δυσारेστημένη. Επιπλέον, ο Ερντογάν ανακοίνωσε ότι οι ΗΠΑ δεν θα επιβάλλουν κυρώσεις.

Ωστόσο, τα μηνύματα που έρχονται από τις ΗΠΑ είναι προς την αντίθετη κατεύθυνση. Το Κογκρέσο, το οποίο δεν διατηρεί θετική στάση απέναντι στην Τουρκία, είναι αυτό που αποφασίζει για τις κυρώσεις.

Σύμφωνα με αξιωματούχους των ΗΠΑ που μιλάνε στο Reuters, η κυβέρνηση Τραμπ σκοπεύει να επιβάλει κυρώσεις στην Τουρκία και να αποσύρει την Τουρκία το σχέδιο για τα αεροσκάφη F-35, σε περίπτωση που η Τουρκία επιμείνει στους πυραύλους S-400. Ο εκπρόσωπος του υπουργείου Εξωτερικών, κ. Morgan Ortagus, δήλωσε:

“Η θέση μας εδώ στο υπουργείο Εξωτερικών όσον αφορά την Τουρκία και τους S-400 δεν έχει αλλάξει. Ξέρουμε – ξαναλέω, όλοι ξέρουν – οι τουρκικές αρχές ξέρουν – τον νόμο CAATSA που ψηφίστηκε στο Κογκρέσο και αυτός δεν έχει αλλάξει. Έχουμε πει ότι η Τουρκία, όπως σημειώσατε, θα αντιμετωπίσει πραγματικές και αρνητικές συνέπειες εάν αποδεχτούν τους S-400. Αυτές οι

συνέπειες περιλαμβάνουν τη συμμετοχή στο πρόγραμμα με τα F-35. ”

Στο Πεντάγωνο, ο εκπρόσωπος της Πολεμικής Αεροπορίας, υπολοχαγός Mike Andrews, δήλωσε ότι «τίποτα δεν άλλαξε» απαντώντας στις δηλώσεις του Ερντογάν. “Η αγορά του ρωσικού συστήματος εναέριας και πυραυλικής άμυνας με τους S-400 από την Τουρκία είναι ασυμβίβαστη με το πρόγραμμα των F-35. Η Τουρκία δεν θα επιτραπεί να έχει και τα δύο συστήματα “.

Οι δηλώσεις του γερουσιαστή Λίντσεϊ Γκρέιαμ την 1η Ιουλίου ήταν παρόμοιες. Ο Γκρέιαμ ανακοίνωσε ότι, αν ενεργοποιηθούν οι πύραυλοι S-400 της Τουρκίας, η Τουρκία θα αποκλειστεί από το πρόγραμμα F-35. Στη Γερουσία υπενθύμισε επίσης τις διατάξεις του σχεδίου προϋπολογισμού του Υπουργείου Άμυνας, το οποίο απαγορεύει την πώληση αεροσκαφών F-35 στην Τουρκία.

Η Τουρκία είναι μέλος του NATO σχεδόν επί 70 χρόνια. Από τον δυτικό κόσμο αγορά των S-400 εκλαμβάνεται ως αποφασιστική μεταστροφή της εξωτερικής πολιτικής της Τουρκίας. Επιπλέον, η Ινδία, το Κατάρ, η Σαουδική Αραβία, η Αίγυπτος, το Μαρόκο, το Βιετνάμ και το Ιράκ ενδιαφέρονται επίσης να προμηθευτούν τους S-400. Η αμερικανική κυβέρνηση προσπαθεί να τους αποτρέψει υπό τις απειλές κυρώσεων, κάτι που βρίσκεται σταθερά στην ατζέντα των αμερικανικών μέσων ενημέρωσης. Επομένως, εάν η Τουρκία προμηθευτεί τους S-400, προβλέπεται να υπάρξουν αλυσιδωτές αντιδράσεις σε ολόκληρο τον κόσμο, στην περίπτωση που δεν εφαρμόσει κυρώσεις η αμερικανική πλευρά στην Τουρκία. Εν ολίγοις, είναι πολύ πιθανό να επιβληθούν κυρώσεις στην Τουρκία, όπως έχουν τα πράγματα. Μπορούμε να προβλέψουμε ότι τέτοιου είδους κυρώσεις μπορούν να προκαλέσουν καταστροφή στην οικονομία της Τουρκίας η οποία βρίσκεται ήδη σε πτώση.

Η κυβέρνηση του AKP εδώ και χρόνια πορεύτηκε με ριψοκίνδυνες και περιπετειώδεις κινήσεις στην εξωτερική πολιτική, κι Ερντογάν τροφοδότησε την εξουσία του με τον εκστασιασμό που προκαλούσαν αυτές οι περιπέτειες. Στην πραγματικότητα, κάθε βήμα στις κινήσεις της εξωτερικής πολιτικής χρησιμοποιήθηκε

για να εξυπηρετήσει τα βραχυπρόθεσμα συμφέροντα του Ερντογάν: η Συρία, η πρόκληση ενθουσιασμού με την εκλογική ατζέντα, η αναζήτηση συνταγών για την οικονομική ύφεση, η αναζήτηση διεθνών ισορροπιών για να προβληθεί ως «παγκόσμιος ηγέτης» , κλπ ... Το κόστος όλων αυτών ήταν βαρύ. Οι άνθρωποι το έχουν πληρώσει πάρα πολύ ακριβά !

Στα πρώτα χρόνια της κυριαρχίας του AKP, τόσο η διαίρεση μεταξύ των κυρίαρχων τάξεων όσο και η δύναμη της αντιπολίτευσης στον δρόμο μπορούσαν να εμποδίσουν το AKP να επιχειρήσει ιμπεριαλιστικές περιπέτειες. Για παράδειγμα, το 2003, ήρθε στο κοινοβούλιο το μνημόνιο του Ιράκ από μια ισχυρή αντιπολεμική αντιπολίτευση προκειμένου να μη δοθεί η εξουσιοδότηση για χρησιμοποίηση της τουρκικής στρατιωτικής μηχανής στο Ιράκ και η Τουρκία εμποδίστηκε στο να είναι συνεργός πολέμου. Αλλά με την ενίσχυση του καθεστώτος του ενός ανθρώπου, η κυβέρνηση εξυπηρέτησε τους μικρούς και καθημερινούς υπολογισμούς του καθεστώτος στην εξωτερική πολιτική.

Το καθεστώς του AKP ήταν πάντα πιστό στον αμερικανικό ιμπεριαλισμό. Ο Ερντογάν, ο οποίος ανέλαβε τον ρόλο του «χαλίφη του μουσουλμανικού κόσμου», πρόσφερε συστηματικά στρατιωτικο-υλικοτεχνική υποστήριξη σε ακραίες ισλαμιστικές συμμορίες (όπως στη Λιβύη και τη Συρία) για να γίνει ένας από τους πετυχημένους ιμπεριαλιστικούς ηγέτες. Το ISIS και η Αλ-Νούσρα αγρίεψαν και πραγματοποίησαν οργανωμένες αιματηρές σφαγές στην Τουρκία. Από την άλλη πλευρά, οι πρόσφυγες χρησιμοποιήθηκαν ως μέσο εκβιασμού στις σχέσεις με τον δυτικό κόσμο και οι σχέσεις αυτές χρησίμευαν ως μέσο για την εσωτερική πολιτική. Το ρωσικό αεροπλάνο καταρρίφθηκε στη Συρία, ο Ερντογάν είπε “εγώ έδωσα τη διαταγή” και έπειτα κατάπιε τη γλώσσα του και το τίμημα αυτής της ιμπεριαλιστικής περιπέτειας πληρώθηκε ακριβά.

Δισεκατομμύρια δολάρια μεταφέρονται στη βιομηχανία του πολέμου, ενώ οι εργάτες, οι νέοι, οι γυναίκες αυτής της χώρας παλεύουν με την ανεργία και τη φτώχεια. Από την άλλη πλευρά, η

κυβέρνηση θέλει το λαό ως εταίρο των βρώμικων πολιτικών της με τον εθνικιστικό-σοβινιστικό λόγο. Ωστόσο, όταν έρθει η ώρα να πληρωθεί ο λογαριασμός, οι μόνοι που πληρώνουν το τίμημα είναι πάντα οι φτωχοί εργαζόμενοι.

Να σταματήσουμε τις πολεμικές προκλήσεις και την επικίνδυνη εξωτερική πολιτική!

Δεν χρειαζόμαστε τις πολιτικές πολέμου, οι οποίες δεν φέρνουν τίποτα παρά δάκρυα και αιματοχυσία, ξοδεύοντας τον πλούτο που παράγουν οι εργαζόμενοι. Πρέπει να έχουμε κατά νου ότι οι πόλεμοι μας φέρνουν μόνο αίμα, δάκρυα και αύξηση της κρατικής καταπίεσης και της φτώχειας. Δεν έχουμε κοινά συμφέροντα ούτε με το κεφάλαιο ούτε με την εξουσία του AKP.

Οι άμεσες και ζωτικές ανάγκες των εργατών δεν αφορούν S-400 ή F-35! Σήμερα, χρειαζόμαστε έναν προϋπολογισμό για τα στοιχειώματα της εκπαίδευσης και της υγείας και για αξιοπρεπείς μισθούς αντί να πληρώνουμε δισεκατομμύρια δολάρια σε εξοπλισμούς. Αυτό που χρειαζόμαστε είναι μια άμεση λύση για την ανεργία. Αυτό που χρειάζεται η χώρα είναι η ισότητα, η ελευθερία και η δικαιοσύνη. Είναι πολύ σαφές ότι αυτά δεν μπορούν να εασφαλιστούν υπό το καθεστώς του Ερντογάν, που είναι η ατμομηχανή των καπιταλιστών και ο συνεργάτης των ιμπεριαλιστών. Για μια ανθρώπινη ζωή, δεν υπάρχει άλλη επιλογή πέρα από το παλέψουμε ενάντια στις ιμπεριαλιστικές και αστικές δυνάμεις.

<http://sosyalistgundem.com/neither-s-400-nor-f-35/>

Μετάφραση Αλέξης Λιοσάτος